

ALUMINIJ

Glasilo delovnega kolektiva tovarne glinice in aluminija »Boris Kidrič« Kidričevo

IZDAJA DELAVSKI SVET
TOVARNE GLINICE IN
ALUMINIJA
»BORIS KIDRIČ«
KIDRIČEVO

UREDNIŠKI ODBOR

Franc Meško — predsednik,
Stane Tonejc, dipl. inž. —
odgovorni urednik, Filip
Dollnar, Stojan Kerbler,
dipl. inž., Rozika Klančnik,
Franc Klemenčič, Anton Koko-
kol, Anton Kozoderc, Franc
Lah, Ivo Tušek, Franc Vrlič.

Tisk ČP Mariborski tisk
Maribor
Rokopisov in slik ne vra-
čamo

ŠT. 11

NOVEMBER 1968

LETNIK VI.

Praznik

*K prazniku naše tovarne in ob dnevu republike
čestitajo kolektivu*

SAMOUPRAVNI ORGANI, VODSTVO PODJETJA,
DRUŽBENO-POLITIČNE ORGANIZACIJE, URED-
NIŠKI ODBOR

„Ob prazniku republike!“

Že stara navada je, da vsi kaj radi praznujemo svoj rojstni dan, da bi se ob njem spomnili na vse tiste minule in prehojene dni, ko smo doživljali svoje najbolj svečane pa tudi težke trenutke. Toda ljudje praznujejo tudi mnogo širše in pomembnejše dogodke. Med te pomembne dogodke vsekakor sodi tudi rojstvo naše republike pred natanko 25. leti.

Minilo je torej natanko četrto stoletje od dneva, ko se je sredi bojnega meteža in najtežjih ur boja našega ljudstva rodila naša država. Ker je to njeno rojstvo bilo v času, ko se je naše ljudstvo borilo za svobodo in obstanek, je to njeno rojstvo še toliko vidnejše in potrebnejše spomina in praznovanja.

Leto 1943 je brez dvoma bilo prelomnica v drugi svetovni vojni, saj se je v tem letu pričel toliko pričakovani konec Hitlerjeve vojske na vseh frontah. Fašistična vojska je bila uničena in potolčena na vseh koncih ter prisiljena na neslaven in nepovraten umik. Naše ljudstvo je težko pričakovalo konec trpljenja, požiganja, preganjanja in prelivanja krvi, ki je tekla štiri dolga leta za to, da bi bili poznejši rodovi svobodni in resnični gospodarji svoje, s krvjo prepojene zemlje. Ljudstvo je s podvojeno močjo pomagalo slavni partizanski vojski, vendar pa v tistem času ni šlo več samo za vojaške uspehe, temveč tudi za usodo nove države, ki je nastajala v krvi in trpljenju.

V nekdanji prestolnici bosanskih krajev Jajcu, kjer se je v oktobru 1943 mudil vrhovni štab, je padla odločitev o zasedanju AVNOJ, najvišjega predstavniškega organa jugoslovanskih narodov. Iz vseh krajev države, iz osvobojenih in neosvobojenih pokrajin, so takrat pričeli prihajati odposlanci ljudstva, da bi potrdili tisto, kar je že bilo dokazano z orožjem in žrtvami. Na stotine kilometrov poti so mnogi delegati iz zelo oddaljenih krajev prehodili v rekordnem času, zraven tega pa so se še morali boriti s sovražnikom, ki je na njih prežal na vseh straneh.

Danes vsi dobro vemo, da je pomenilo to zasedanje najvažnejši dogodek za jugoslovanske narode v drugi svetovni vojni, ker je bil prav tukaj položen temelj novi državi, republiki borečega se ljudstva.

Tukaj je namreč po dveh in pol letih krvavega boja naših narodov bila dokončno povedana vsa resnica, kdo se v Jugoslaviji bori na strani zaveznikov, ker do takrat mnogi v to niso verjeli, oziroma niso hoteli verjeti, ker so pač imeli pripravljene svoje račune z našo zemljo.

Ta resnica je takrat prodrila v svet in z njo seveda tudi ime nove Jugoslavije, države ljudstva, ki je sklenilo, da si z orožjem v rokah pribori tisto, kar so ji preprečevali vsa leta in jo prodajali kapitalistom v roke.

Hoteli smo namreč državo, ki bi ustvarila pogoje za preraščanje socialistične demokracije, ki ne bi ovirala delavskega razreda in delovnih množic pri ustvarjanju boljših družbenih odnosov — skratka državo, ki bi odmirala, kot so to verjeli ustanovitelji znanstvene socialistične misli in modernega delavskega gibanja. In samo v takšno državo, ki jo bo nadomestila družba svobodnih proizvajalcev, katerega aparat in silo bo nadomestilo ljudstvo samo v oblikah družbene samouprave, verujemo in se zanjo tudi zavzemamo.

Če se ozremo petindvajset let nazaj, bomo najboljše lahko videli in sami tudi ugotovili, koliko boja, dela, uspehov in težav je za nami in kaj vse smo že morali prebroditi, da smo prišli do današnjih zavidnih uspehov. Vsi se dobro zavedamo, da bo svobodna družba lahko toliko svobodnejša, kolikor bo bogatejša. Nihče ni nikoli dobil vsega tega bogastva podarjenega, ampak smo si ga morali ustvariti sami s svojim delom, ki je od

(Nadaljevanje na 2. strani)

KANDIDACIJSKA FUNKCIJA SOCIALISTIČNE ZVEZE

V prejšnji številki našega glasila je bil na prvi strani objavljen sestavek pod naslovom »Spremembe ustave v javni razpravi«, v kateri je bilo precej konkretno opisano o tistem delu sprememb, ki govorijo predvsem o strukturi samoupravljanja v delovnih organizacijah in ki so zato zanimive tudi za nas. Ker pa je že mnogokrat bilo poudarjeno, da so tovarniška glasila večinoma preveč zaprta v svoj ozki krog, ki običajno ne presega tovarniških zidov, sodim za

potrebno, da se v tem sestavku na kratko ustavimo pri kandidacijski funkciji Socialistične zveze, ki dobiva s spremembo ustave še mnogo bolj vidno in aktivno vlogo, kot jo je imela doslej. Ustava namreč omenja v uvodnem delu v temeljnih načelih Socialistično zvezo kot prostovoljno demokratično zvezo občanov, najširšo oporo družbene politične aktivnosti in družbenega samoupravljanja delovnega ljudstva. Vsak, ki je Ustavo SFRJ dodobra pregledal, je lahko med

drugim našel to, da občani v SZDL zagotavljajo čim popolnejše uveljavljanje svojih volilnih in drugih pravic.

Ker je prav SZDL naša najbolj razširjena politična organizacija, ji prav gotovo tudi gre najvidnejše mesto v nadaljnjem uveljavljanju naših teženj in naporov za boljšo prihodnost našega delovnega človeka. Kakšen je bil naš dosedanji volilni sistem, vemo brez dvoma vsi, saj smo se z le-tem ukvarjali vsa leta doslej. Zato je prav gotovo največja novost v volilnem sistemu kandidacijska funkcija Socialistične zveze prek oblik in načinov, ki jih »Teze za volilni sistem« nakazujejo.

Le-te namreč postavljajo vlogo in pomen SZDL širše, saj prehaja od poprejšnjega organizatorja politične aktivnosti pred volitvami v vlogo temeljnega nosilca predlaganja in ugotavljanja kandidatov za poslance. To seveda stori s pomočjo kandidacijskih konferenc, ki so vrhunec razgibane politične predvolilne aktivnosti vseh občanov. Ko so bile nekatere spremembe dosežane ustave (oziroma nekaterih členov) v javni razpravi, je v večini krajev prišlo do pripomb, da je sedanji nov volilni sistem še mnogo bolj zapleten, kot je bil dosedanji, in da vse to izgleda tako, kot da se daje SZDL nek politični privilegij ter strankarsko delovanje te organizacije, ki bi ji lahko ob takih predpostavkah oporekali legitimno pravico do prevzemanja tako pomembne faze volilnega procesa, kot je to prav kandidiranje. Če pa seveda to pogledamo le nekoliko bolj realno, pa je prav nasprotno ta organizacija kot ustavna kategorija pravica občana, da se je poslužuje pri svojih družbeno-političnih aktivnostih, da v njej izraža svoja mnenja ter da preprosto prek nje uveljavlja velik del svojih splošnih in osebnih interesov.

Če zares pogledamo kandidacijski postopek za zbor narodov zvezne skupščine, nadalje kandidacijski postopek za zbor komun zvezne skupščine ter kandidacijski zbor za zbor delovnih skupnosti zvezne skupščine, bomo na prvi pogled kaj lahko ugotovili, da je prišlo do bistvenih sprememb in da se nam le-te zdijo zares zelo zapletene in komplicirane.

Vendar pa temu ni tako, saj nam prav te spremembe dokazujejo, kako je vse usmerjeno k temu, da bi prišli na poslanska mesta zares taki, ki bi za njih glasovala večina članov vseh zborov republiške skupščine. Iz tega še morda ni vse povsem jasno, ker bo nekdo dejal, saj je tudi do sedaj bil izvoljen tisti, ki je dobil največje število glasov. Toda poglejmo na kratko samo delček kandidacijskega postopka za poslance zbora narodov.

Kandidate za omenjeni zbor namreč predlaga republiška konferenca SZDL na kandidatni listi, ki jo po predpisanem postopku sprejme na seji. Tako sestavljen predlog na temelju republiške konference SZDL pošlje vsem občinskim kandidacijskim komisijam oziroma konferencam, ki potem o tem predlogu razpravljajo in ga dopolnjujejo ter seveda, kar je bistveno, o njem glasujejo na skupnih sejah. Vsak kandidat je sprejet šele takrat, ko za njega glasuje najmanj ena tretjina občinskih kandidacijskih konferenc in občinskih skupščin. Iz tega je torej povsem dobro razvidno, da je kriterij dokaj oster, vendar pa tudi pravičen, saj to velja tako za kandidata, ki ga predlaga republiška konferenca SZDL, kot tudi za tiste, ki so predlagani dodatno. Kar se pa tiče kandidacijskega postopka za zbor komun, je razlika v tem, da teze za volilni sistem tukaj predvidevajo, da se kandidate za poslance zbora komun predlaga in sprejema v dveh osnovnih in

seveda enakovrednih oblikah, na kandidacijskih konferencah SZDL ter na zborih volilcev, ki so, če jih lahko tako imenujemo, predkandidacijski in kandidacijski. Seveda teze za volilni sistem vse to razlagajo na široko in temeljito, tako da nam v teh nekaj vrsticah ni mogoče opisati vsega.

Janez Lesjak izdeluje in popravlja orodje za livarno

Naš namen je le, da se vsak državljan temeljito in podrobno spozna s temi spremembami, ker bo le tako lahko enakovredno uveljavljal svoje demokratične pravice, ki mu jih daje ustava SFRJ.

Teh nekaj vrstic pa sem sočasno napisal zato, ker smo pred javno razpravo o republiški ustavi, ki bo za nas še pomembnejša, ker bo obravnavala konkretna določila in predloge v okviru same republike.

V teh dneh namreč oblikuje komisija dokončna stališča o predlogih, ki se nanašajo na spremembe in dopolnitve v naši republiški ustavi. Javna razprava o teh predvidenih spremembah bo trajala približno dva meseca, zato bo treba poskrbeti, da bo ta javna razprava resnično taka kot mora biti, in ne morda samo formalna. Temeljito bo treba razlagati predložena stališča ter tudi dobro informirati ljudi o pomenu teh sprememb. Ker bo šlo pri tej javni razpravi za izredno pomembna in aktualna vprašanja, bo prav gotovo to zanimalo širši krog naših občanov. Socialistična zveza ima pri tem nedvomno veliko in zelo odgovorno nalogo, saj je dolžna poskrbeti poleg čimštevilnejše udeležbe tudi za kvaliteto teh javnih razprav, ker bodo le-te samo tako dosegle svoj pravi namen.

Prav na teh javnih razpravah pa bo treba vse občane dobro spoznati tudi s kandidacijsko funkcijo SZDL, ki nikakor ni mala, vendar pa bo uspešna le tedaj, če se bodo tega lotili z vso resnostjo prav vsi člani naše najširše in najmogočnejše družbeno-politične organizacije. Seveda pa to ni samo le naloga SZDL, ampak bodo prav tako morali aktivno poseči v to aktivnost tudi vse sindikalne organizacije, — tako na terenu kot tudi v delovnih organizacijah. Če bo to doseženo, lahko upamo tudi na uspeh.

M. F.

ČESTITAMO
JUBILANTOM,
KI LETOS
OB TOVARNIŠKEM
PRAZNIKU
DOPOLNIJO 10 LET
NEPREKINJENE
DELOVNE DOBE

DE ALUMINIJ:

1. BELŠAK JOŽE
2. ČOKL MARTIN
3. KIRBIŠ FRANC
4. KOVAČIČ DRAGO
5. KRUSIČ MIHAEL
6. MOHORKO ANTON
7. PETROVIČ JOŽE
8. ROŽMAN FRANC
9. REŠ JANEZ
10. REPEC FRANC
11. SKLEDAR JANEZ
12. TOPOLOVEC RAJKO
13. UNUK VLADIMIR
14. VINDIŠ STANKO
15. VINDIŠ FRANC
16. ZAVEC STANISLAV

DE VZDRŽEVALNI OBRATI:

1. HORVAT RUDI
2. HORVAT IVAN
3. KERČEK MARIJA
4. KORES ANTON
5. LAH FRANC
6. PIŠEK JOŽE
7. ŠPEHONJA JULKA
8. VAJSBAHER JOŽE
9. VERBANČIČ MIRA

DE PROMET:

1. BERGLEZ ALOJZ
2. EMERŠIČ JOŽE
3. MAROH VINKO

DE ENERGETIKA:

1. FIDERŠEK ANTON
2. KOKOL STANKO
3. LJUBEC FRANC
4. MOHORKO FRANC

DE OSREDNJE SLUŽBE:

1. DRAŠKOVIČ IRENA
2. FAJT IVAN
3. KLAJNŠEK ANICA
4. KUREŽ MARJANA
5. KROPEC IVANA
6. LEŠNIK MARIJA
7. MERC JANEZ
8. MLAKAR MARJETA
9. PRIMOŽIČ GABRIJELA
10. ŠPRAH ŠTEFKA
11. VALENTINČIČ SABINA

DE GLINICA:

1. BEZJAK JANEZ
2. HERKOVIČ IVAN
3. HORVAT ALOJZ
4. JUS JANEZ
5. PETEK ŠTEFAN
6. SELINŠEK JANEZ
7. SATLER MAKŠ
8. SUKIČ JANEZ
9. TRAMŠEK VIKTOR
10. VUK ANTON

Zupanič Franc je peskar

Še enkrat anketa uredniškega odbora Aluminija

Do 4. 11. je bilo oddanih skupno 27 izpolnjenih anketnih listkov. Dva od teh po pošti, 25 pa v nabiralnik. Na tako slab odziv uredniški odbor ni računal, saj je oddanih listkov komaj 1,25 % od razdeljenih izvodov (2150).

Tako nizek odstotek pa ne more biti merilo za mnenje kolektiva o časopisu in kažipot uredniškemu odboru za delo. Uredniški odbor je sklenil, da rezultatov te ankete ne bo objavil iz zgoraj navedenih razlogov, ampak bo anketo ponovil v upanju, da bo odziv tokrat boljši. Prosimo vse bralce, da takoj po sprejemu »ALUMINIJA« izpolnijo anketo in oddajo listič v nabiralnik.

Nabiralniki bodo ostali na mestu tudi vnaprej, da bodo lahko člani kolektiva oddajali svoje prispevke za objavo v našem glasilu. Želimo, da bi se dopisniki podpisovali, da jim bomo lahko nakazali honorar. V kolikor dopisnik ne želi, da bi njegovo ime objavili s člankom, bo uredniški odbor to upošteval in pisec bo ostal »neznani«. Nepodpisanih prispevkov iz nabiralnika uredniški odbor ne bo objavil.

Prispevki so lahko napisani tudi z roko, le da so čitljivi. Za primerno obliko bo poskrbel uredniški odbor (prepis na stroj, morebitni slovnični popravki, itd.). Na osnovi tako prispelih dopisov bo uredniški odbor pričel z novo rubriko »Iz nabiralnika«, kjer bo tudi odgovarjal na morebitna vprašanja.

Uredniški odbor

- 1) Ali berete redno ALUMINIJ? da ne
- 2) Ali berete doma še kakšen časopis? da ne
(če, kateri)
- 3) Ali sodite, da vas ALUMINIJ dovolj obvešča o dogodkih v podjetju? da ne
- 4) Kakšne vrste informacij pogrešate?
- 5) Kakšni članki so vam bili najbolj všeč?
a — Obvestila o delu samoupravnih organov
b — Strokovni sestavki
c — Članki o varstvu pri delu
d — O delu družbenih organizacij in društev
e — Potopisni članki
f — Zabavni članki — humor
g —
h —
(Ustrezno podčrtajte)
- 6) Kakšna na bi bila po vašem mnenju v prihodnje vsebina ALUMINIJA?
a — bolj strokovna
b — bolj zabavna
c — z več slikami
d —
e —
(Ustrezno podčrtajte)
- 7) Zakaj ne dopisujete v ALUMINIJ?
- 8) Ali ste mnenja, da je časopis potreben, in bi vam bilo žal, če bi prenehal izhajati? da ne
Izpolnjevalce prosimo, da izpolnijo še tole o sebi:
kvalifikacija starost
(npr. PK delavec, KV delavec, itd.)

Odrežite, izpolnite, oddajte!

SAMOUPRAVLJANJE-DS 1968

Otvorjam »x sejo« delavskega sveta in predlagam sledeči dnevni red:

1. Pravilniki »A«, »B«, »C«.
2. Razprava o proizvodnih problemih in finančnem položaju podjetja.
3. Nabava osnovnih sredstev.
4. Pritožbe na razdelitev stanovanj.
5. Poročilo o službenih potovanjih.
6. Razno.

Dnevni red je soglasno sprejet, toda tokrat brez glasovanja. Takšen je namreč poprečni dnevni red vseh letošnjih zasedanj delavskega sveta. Poprečje seveda prikriva ves čar razprav in besednih mnogobojev, je pa realen prikaz področja, o katerem največ razmišljajo samoupravljalci na sejah svojih organov.

Letošnje leto smo sprejeli malo pravilnikov, ker starih nismo spreminjali, nova pa sta le pravilnik o zaposlovanju invalidov in pravilnik o kreditiranju gradnje stanovanj. O prvem je na široko razpravljalo le upravni odbor, za drugega pa je značilna močna zavzetost nekaterih kandidatov za posojila. Sveti proizvajalcev so bili večkrat zelo širokogrudni do želja posameznikov, ker posebnih želja kolektiva ni bilo. Šele sedaj, ko so znana imena in številke v zvezi s krediti, bi nekateri radi govorili o pravilniku. Takšno spremljanje in obdelovanje pravilnika ni nič novega. Toda ugotovitev, da se v njem skriva za samoupravljanje kar preveč udomačena metoda kritiziranja, ne bo odveč.

Proizvodnih preblemov letos ni bilo malo. V zvezi z njimi smo največkrat postavljali vprašanja kontrole, osebne odgovornosti, znanja in strokovne sposobnosti, organizacije poslovanja, »višje sile« in morda še kaj. Za samoupravljalce je od vseh naštetih vprašanj najbolj zanimivo tisto o znanju in strokovni sposobnosti, ker brez tega ni mogoče spremljati in reševati proizvodnih problemov. Za današnjo stopnjo razvoja samoupravljanja je pomanjkanje znanja in strokovne izobrazbe precejšnja zavora in daje nelagodno občutek ob sicer veseli ugotovitvi, da bo letošnje poslovanje uspešnejše od lanskega.

Finančni položaj podjetja je najbolj priljubljena tema samoupravnih razpravljanj. Kadar je ugoden, zaradi prijetnih posamičnih pričakovanj — kadar je neugoden, pa zaradi zabavljanja čez vse mogoče in zaradi pričakovanja tistega prvega. Finančni položaj je sicer možno prikazovati s svetom števil, toda samoupravljalci smo se navadili na poenostavljeno prikazovanje po večnem vprašanju: »Ali bo kaj denarja?«

Obeži za letošnje leto niso slabi in upajmo, da zaključek ne bo v slogu neke znane atletinje.

Osnovna sredstva kupujemo, tako kot smo pač navajeni kupovati. Preden se odločimo za nakup, pretehtavamo vse faktorje in na koncu slabo ali dobro kupimo, kar pa žal lahko ocenimo šele takrat, ko je kupčija že sklenjena. Pri nakupih smo zelo zaupljivi, le redka so namreč osnovna sredstva, ki so bila predlagana za nakup, pa se s tem nismo strinjali. Slabost iz domače navade, ki spremlja nakupe, je drobnjakarstvo. Pri gospodarskem denarju je najbrž boljše vlagati denar v velike stvari. Odločitve o takih vlaganjih so sicer mnogo težje in nevarnejše, toda ob uspehi izbiri edine one oplemenitijo težko ustvarjeni kapital.

Pritožb zaradi delitve stanovanj nikoli ne manjka, upajmo

pa, da jih bo vse manj. Privatna gradnja, višja stanarina in majhna fluktuacija delovne sile so faktorji, ki kažejo na sprostitve obstoječega stanovanjskega fonda.

Poročila o službenih potovanjih v tujino bi morala biti pokazatelj za domače poslovanje. Velikokrat so preveč »šifrirano« obdelana, tako da je za jasno predstavitev potreben obširen komentar. V obdobju orientacije na tuji trg je nujno, da do takih potovanj prihaja, samoupravljalci pa se moramo doma potruditi in izdelovati tako kvalitetne proizvode, da bo našim predstavnikom lahko trgovati.

»Razno« — je stara točka dnevnih redov vseh mogočih sej, le da je pri nas mnogokrat preobširna in se v njej skrivajo zadeve, ki bi jih lahko reševali sveti proizvajalcev ali pa komisije delavskega sveta.

Zakonodajalci se pripravljajo na razširitev »kalupa« samoupravljanja in ko bo do tega prišlo, bo vsekakor nujno razmisliti o tem, kaj naj kdo obravnava. Dvom obstaja le v tem, kaj storiti, da bodo zaščiteni in upoštevani interesi večine v kolektivu, ne bo pa preveč posredništva pri sprejemanju najrazličnejših odločitev.

»Seja« je končana — komentari naj ne bodo preveč pikri.

Samoupravljalci! Praznujmo svoj tovarniški praznik v spoznanju, da smo storili mnogo, vendar še zdaleč ne toliko, da ne bi mogli storiti še več!

I. G.

Aleksander Šipoš je KV ključavničar

Življenje borcev NOV na Pohorju leta 1944

Nekaj dni po zadnji borbi na Kozjaku v začetku septembra 1944 je določil štab II. bataljona Pohorskega odreda nekaj borcev še za nadaljnje akcije na Kozjaku onstran Drave in Slovenske gorice, nekaj pa nas je šlo čez Dravo na Pohorje. Prehod čez Dravo je bil določen nekje pri Selnici.

Premik je bil v poznem mraku, takoj po večerji. Slovo od tovarišev, ki so ostali še naprej na Kozjaku, je bilo kratko. Stisk roke je povedal vse — srečno pot in na svidenje. Težji trenutki slovesa so bili med bratom in sestro — Jelko in Tiho-mirjem — Marico in Jožetom Kerenčičevima. Bila sta dobra skojevca, v cvetu življenja sta vzela slovo za vedno. Nobeden od njiju ni dočkal svobode.

Na pohodu do Drave smo videli malo razsvetljenih oken in zato sem nehotе pomislila, kako žive ljudje izza njih. Pohod čez Dravo je bil zelo tvegan, saj so sovražniki venomer patrolirali ob njej. Izvidnica, ki je imela nalogo pregledati teren, se je vrnila z vestjo, da

moramo pohiteti. S seboj smo nosili ranjenega borca Mirka, ki je bil ranjen v zadnjem boju na Kozjaku. Njegovo zdravstveno stanje je bilo zelo kritično zaradi pomanjkanja zdravniške nege in sanitetnega materiala. (Nekaj let po osvoboditvi sem ga srečala v Mariboru. Imel je protezo, ker so mu morali odrezati celo roko.)

Ko smo prišli do obrežja Drave, nas je že čakal čolnar. Najprej smo položili v čoln ranjenca, takoj nato so se vkrcali neplavalci. Neki mlad borec me je vprašal, če znam plavati, ker je videl, di nisem silila med prvimi v čoln. Odgovorila sem mu tako prepričevalno z »da«, da sem še sama v to verjela. Srečen je bil, da se je lahko odpeljal s prvo skupino. Medtem ko je čoln prevažal borca na drugo stran, nas je nekaj obiskalo bliznjo trgovino, kjer nam je lastnik trgovine postregel prostovoljno z raznim blagom. Za vse, kar nam je nudil, smo mu takoj napisali potrdila. Dal nam je tudi dragocene podatke o gibanju sovražnika in o delu ljudi tistega področja, ki so

bili na strani OF. Vsi smo srečno prišli čez Dravo ter nadaljevali pot na Pohorje. Tema je bila kot v rogu, kar nas je precej motilo, ko smo naleteli na zapreke, kajti preko stez in kolovozov so ležala ogromna stebila, čez katera smo morali previdno plezati, da nismo zdrsli z njimi v dolino. Zvedeli smo že pri trgovcu v Selnici, da je oblast OF prepovedala vsak odvoz lesa iz naših gozdov in je moral ostati ves les tam, kjer je bil. Šele proti jutru smo prispe-li tako daleč, da smo si lahko privoščili malo počitka.

Drugi dan smo se šli z borci ostalih bataljonov odreda. Takrat sem med drugimi srečala Ptujčana Jožeta Klepa-Smeha, Franca Fridla-Hajdina in druge. V Pohorskem odredu so bili borci vseh narodnosti. Skoraj vsi so bili še kar dobro obo-roženi in oblečeni. Zaradi vsakodnevnega prihajanja ljudi v partizane, se je pokazala potreba po ustanovitvi ženskega voda. Za komandirja tega voda je bila določena Nada, doma pri Miklavžu na Dravskem polju. Padla je še isto leto bli-

zu svojega doma, ko se je vračala z neke večje akcije.

RAZVITJE PRAPORA POHORSKEGA ODREDA

9. septembra 1944 je bil zbor že ob 18. uri zvečer. V zboru smo stali v obliki pravokotnika. Komandant Murat nam je povedal, da so nam žene in dekleta iz Maribora sešile prapor. Naročile so, da naj nas ta prapor vodi srečno skozi vse borbe do končne zmage in da naj čimprej osvojimo slovensko zemljo. Zavedali smo se, da je za nas imeti svoj prapor velika čast. Po slavnostnem govoru in predaji prapora praporniki so šledele recitacije in nato še večerja, ki je bila primerna za tako slavnost. Pri tabornem ognju smo se še dolgo v noč pogovarjali. Mlad, črn fant, po narodnosti Grk, nas je zabaval s svojim petjem. Pel je tako lepo, da se mi je zdelo, da še smreke poslušajo. Ker je isti dan prišel iz neke akcije, v kateri je sodeloval kot mitraljezec, smo ga vprašali, kako je bilo v akciji. Odgovoril je: »Niš lušna biti, niš šteljati.« Ni mu bilo

všeč, če je šlo brez njegovega posredovanja z mitraljezom.

Dnevi so bili vsak dan hladnejši. Radi smo si zakurili, seveda, če smo smeli, »če je bil zrak čist«. »Štorklja«, tako smo rekli malemu sovražnemu letalu, ki je vsak čas patrolirala nad Pohorjem, nam je marsikdaj prekrizala račune, da bi se ob ognju ogreli, skuhal ali si posušili premočeno obleko. Čim se je oglasil tisti značilni zvok štorklje, smo že morali pogasiti ogenj. Ob neki priložnosti je novinka godrnjala, češ, mokra sem, pa še kuriti ne smem. Potolažila sem jo, da se bo po vojni lahko tudi na Pohorju grela in sušila, kljub temu da bo imel na tem lepem delu vedno dež mlade.

Nekega deževnega dne smo prišli do neke lovske vile blizu Kurje vasi, visoko nad Slovensko Bistrico. Na Pohorju smo imeli premike tudi podnevi in smo ostali na enem kraju po par dni, zato nas je razveselilo, da bomo ostali v bližini strehe, če že naenkrat ne bo za vse prostora pod njo. Obveščevalci, ki so bili zelo važni za nas, so kar za stalno okupirali eno sobo. Večkrat so šli v dolino in spotoma prinesli

(Nadaljevanje na 4. strani)

Delo mladih moramo vrednotiti

Dejstvo, ki danes nima več nasprotnikov in bo postalo vsakdanjost, poskusimo postaviti v središče, kjer živimo in delamo. Razveseljivo veliko število mladih ljudi v proizvodnji in razvoju lahko podjetju veliko več koristi, kot pa od njih sedaj pričakujemo.

Tega pa ni mogoče razumeti tako, češ da mladi že sedaj niso tudi med najboljšimi delavci v kolektivu. Predvsem je treba realno oceniti vloženi trud, znanje, mladostni zanos in željo po uspehu, kreativnem delovanju, in ne nazadnje tudi željo po napredovanju vsakega mladega človeka.

Posebne pozornosti so potrebni vsi tisti, ki se sploh prvič zaposlijo, in to ne samo strokovni kader, ampak tudi kvalificiranega delavca moramo pritegniti v kolektiv, ne le samo zato, da bo v njem delal, ampak da bo zanj tudi živel.

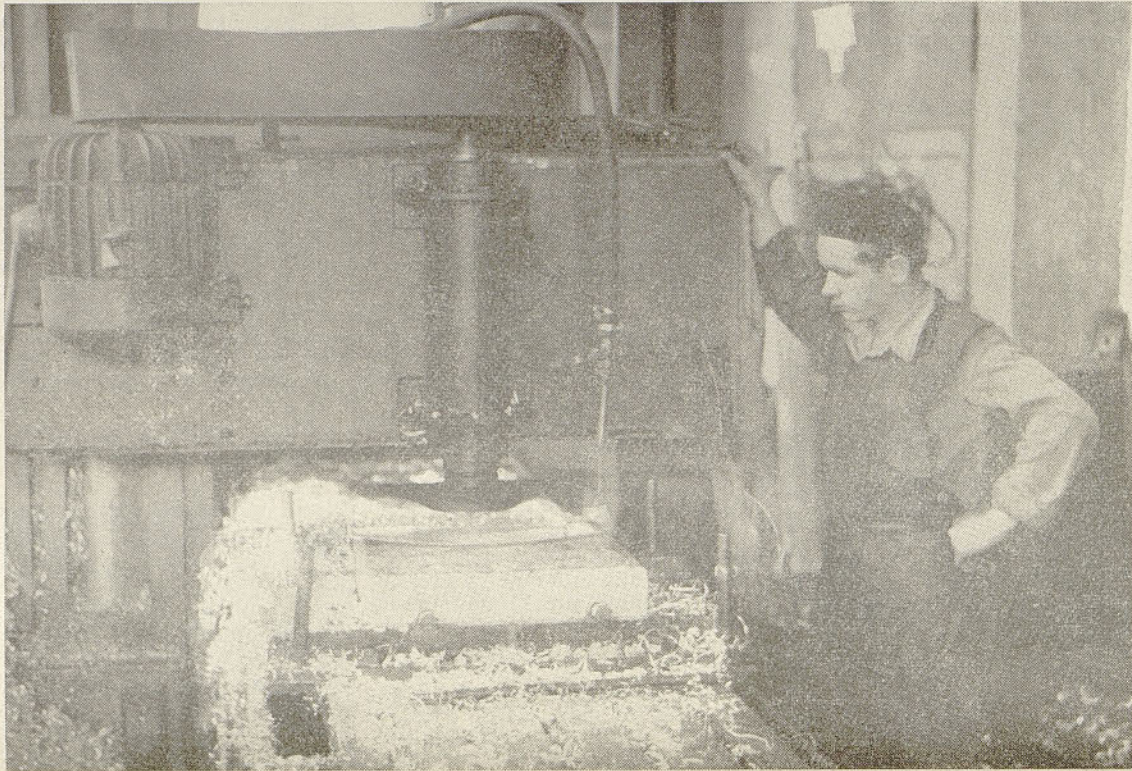
Brez vsake reakcije opazujemo primere, ko delavec na delovnem mestu nabira moči in dela načrte za delo v svojem prostem času, namesto, da bi doma razmišljal in se usposabljal za delo na delovnem mestu, kjer si mora zaslužiti svoj osebni dohodek in s svojim delom prispevati še del sredstev za razširjeno reprodukcijo, da bo družba lahko jutri tudi njegovemu sinu omogočila to, kar mu dovoljujejo danes naši zakoni od ustave navzdol.

Potrebno je popolno angažiranje na vseh delovnih mestih

Pravico do dela sedaj v porreformnem gospodarjenju ne gre enačiti s pravico do zaposlitve. Zaposliti nezaposlenega pomeni dati mu delo, da bo lahko ustvarjal in si sam rezal vsakdanji kruh, ne pa prihajal le ob mesecu k blagajni, ustvarjal pa zunaj kolektiva

in seveda tam pri drugi blagajni zopet zahteval svoje zaslužen plačilo. Velika škoda in tragedija je v tem, da je v nekaterih primerih tudi v drugi blagajni zaslužek našega gliničarja in elektrolizerja, ki tako svojega sodelavca dvakrat podpirata in še to samo za neuspešnost.

malno produktivnost v rednem delovnem času ves teden, ob koncu tedna pa še polno mrežo zadetkov. Praksa je pokazala, da to ni mogoče in se mora položaj popraviti v prid delovnemu kolektivu, ne pa v prid skupine zanesenjakov, ki neumorno vztraja pri svojih ambicioznih in amoralnih na-

Josip Kanižaj pri rezkanju stikal

Sicer pa to nima nobene zveze z zastavljenim problemom, bomo pomislili, če nam še vedno ni jasno, da gre tu za napačno vrednotenje dela mladih ljudi. Od nekaterih namreč pričakujemo maksimi-

čnih, škodljivih predvsem celotnemu kolektivu, posebej pa še znatnemu številu mladih ljudi, ki smo jih s takim ravnanjem precej »pokvarili«, oz. zavedli od družbenoekonomskih interesov kolektiva.

Proizvodni odnosi morajo slediti zahtevam časa

Vemo, da danes mladi ne prihajajo v podjetje le zaradi svoje »popoldanske zaposlitve«, kot je bil doslej to zelo pogost pojav, ampak prihajajo z željo, da bi proizvajali in delali tako, kot so se naučili v šoli, in ne le tako, kot je delal njihov mojster pred desetimi ali dvajsetimi leti. S tem nečemo zanikati vrednosti praktičnih izkušenj, ki pa na današnjem tržišču brez solidnega teoretičnega znanja, pravil-

ni. Z uokvirjanjem mladega proizvajalca v toge in preživele proizvodne odnose smo razvrednotili njegovo delo, saj mu ne omogočamo ustvarjati in odgovarjati za svoje delo tako, kot bi bilo to koristno kolektivu in širši družbi.

Tržno gospodarstvo potrebuje temeljito raziskavo trga

V ilustracijo je dobro zapisati eno od Marksovih definicij gospodarstva, ki pravi, da je to proces ustvarjanja v obliki najrazličnejših odnosov med ljudmi. Torej gibanje, ki se danes mora razvijati z ozidrom na tržišče, in ki mora dinamično stopnjevat na osnovi analiz in podobno, ali bolj strokovno, na osnovi rezultatov raziskave tržišča. To je za nas novost, ki bo pa postala tudi stvarnost.

Predvsem mladega strokovnjaka moramo ustrezno zaposliti, ne pa mu dati le delovno mesto

Ugotavljali smo že, da moramo vsakemu zaposlenemu nuditi delo, konkretno opravljanje delo, ustrezno njegovim možnostim izvrševanja, ne pa le delovno mesto, ki mu ustreza ali pa tudi ne. Težko je slišati besede, kot na primer: ta in ta sedi na tem delovnem mestu, dela pa nekaj tretjega; cni drugi sedi na dveh delovnih mestih, pa še enega samega dela zaradi preobsežnosti ne zmore; ali pa: na tem in tem delovnem mestu

(Nadaljevanje na 5. strani)

(Nadaljevanje s 3. strani)

ne samo važne novice, temveč tudi kaj za pod zob.

Že po dveh dneh življenja pod streho so pripeljali neke novince iz doline, nekaj prostovoljcev in nekaj mobilizirancev. Med novinci sta bila tudi dva nališpana SS oficirja s popolno vojaško opremo. Opazila sem, da vti-kata svoj nos vsepovsod. Posebno sta se zanimala, kako smo oboroženi. Naši borci, s štabom na čelu, so bili pijani od sreče, da je Beograd že osvobojen in so verjeli tistima zelencema, da sta prišla s poštenim namenom. Prva noč je minila mirno, drugi dan pa sta vsak po svoji strani ogledovala in spraševala borce o vsem mogočem v nemščini in tu pa tam kako besedo slovensko. Drugo noč sta oba izginila in z njima tudi vsi podatki o naši vojski. Takoj so odšle patrulje na vse strani. Čutila sem nekaj težkega in strašnega, ki bo vsak čas prišlo nad nas. Nisem se motila. Okrog 10. ure dopoldne so se že slišali posamezni strel iz daljave. Vsi bataljoni smo bili v strogi pripravljenosti, obveščevalci in patrulje so prinesli zoprne vesti, da se približuje sovražnik iz treh strani. Štab je ukazal, da bo

premik šele po kosilu. Kosilo je bilo kuhano že pred 12. uro, pa ne za nas. Že smo stali s porcijami v rokah v vrsti pred kotlom ter vdihavali vonj po koruznem močniku, ko je naenkrat prav v bližini zaregljalo. Vsi smo se pognali na prej določena mesta. Težko pričakovano kosilo pa je obrizgalo debela bližnjih smrek. Tudi kuhar ni odnesel cele kože.

Kot sem omenila, so prihajali vsak dan novinci, ki so bili nepoučeni o vojaški disciplini, zato je med njimi nastal pravi direndaj. Spominjam se neke 46 let stare matere, ki je imela že prej tri otroke v NOV in nato še sama prišla z možem in najmlajšim 6-letnim sinom, kako je pustila v zmedo svojo opremo. Pri umiku so sikale krogle z vseh strani. Šele pred mrakom smo se utaborili, ko so strelji že dobro utihnili. O kaki večerji se nam še sanjalo ni, ker smo se vsi zavedali, da bi nas ogenj izdal. Bili smo še naprej v strogi pripravljenosti. To pa so sedaj novinci, ki so doživeli svoj prvi borbeni krst, že bolje razumeli kot pred nekaj dnevi. Posebno tisti, ki so v zmedo pustili svojo opremo na bojišču. Da bi bila trpljenje in lakota popolna, je začelo še deževati in

nas je pralo vse do jutra. Mokri in lačni smo spali le na enem ušesu, z drugim poslušali, na kateri strani bo zopet zaregljal mitraljez. Straže so bile razdeljene v treh obročih. Nekaj dni so prihajali skupaj borci, ki so se izgubili med borbo.

Naše mrtve borce so pustili sovražniki na bojišču, medtem ko so svoje odpeljali. Partizani so bili pokopani v skupnem grobu blizu tiste vile. Kmetje, ki so opazovali umik sovražnika z ranjenci in mrtvimi vojaki, so povedali, da so imeli dosti več izgub kot naša vojska.

V svoji objestnosti nad porazom je neka skupina teh kultiviranih zveri napadla petnajstletnega pastirja, ki je pasel živino na planini. Po strašnem mučenju, kar je kazalo njegovo razmesarjeno telo, so ga privezali za voz in truplo vlekli po kolu-vozu. Pri prvem kmetu so ga pustili.

Vsak dan je prinesel nove doživljaje, nove izkušnje, nove žrtve in tudi zmage.

Kaj pomeni beseda »MIR« vemo najbolj tisti, ki smo preživeli katerokoli vojno viхро.

P. L. - Olga

Franc Kaje je gliničar

sedita dva in delata le za enega, na onem drugem delovnem mestu pa sedi ta in ta brez ustrezne izobrazbe itn.

Očitki so boleči za vse, najbolj za prizadete. Težko je sistemu, ki se na nekem delovnem mestu trudi, gara in se muči s problemi, pred katere ga postavljajo moderna tehnologija in zaostreni pogoji gospodarjenja.

Prav tako neprijetno pa je onemu, ki sicer ima delovno mesto in seveda »plačo« ustrezno svoji šolski izobrazbi, nima pa ustreznega dela, niti kvalitetno niti kvantitetno, da bi pred delavcem — neposrednim proizvajalcem — opravi-

funkcijami. Tudi ideologi delavskega gibanja in njihovi voditelji izhajajo v glavnem iz vrst neposrednih proizvajalcev. **Že Marx je ugotavljal, da je interes inteligence kot sloja, ki je v mezdnem odnosu, skladen z interesom delavskega razreda.** Zgodovinski razvoj pa je pokazal, da se odnos umskih delavcev do vrha oblasti nanaša predvsem na kritiziranje in prosvetljevanje le-tega. Zato ne smemo polemiziranje med vrhom (beri: vodjem) in razumništvom (beri: strokovnjakom) oceniti takoj kot seganje po oblasti, ampak le kot njegovo družbeno dinamiko.

letih prakse, kot je to običaj zadnjega časa. Takoj lahko izračunamo, da za tako delovno mesto zadostuje ob visoki strokovni izobrazbi le 2 do 5 let prakse.

Takega kadra pa imamo sami že dovolj in mu moramo vsekakor nuditi možnosti za razvijanje organizacijskih sposobnosti. Bolj težko pa bo najti »komercialista« ali »finančnika« z 10 let prakse v aluminijski industriji in to z visoko izobrazbo. Tu gre verjetno vsekakor za napako pri delu razpisne komisije, čeprav z zahtevanim težimo k izboljšanju obstoječega stanja, sočasno pa z ocenitvijo razpisa za

Vse vrste med prvimi tremi v republiki

Vztrajno in načrtno delo TVD Partizan Kidričevo vse od ustanovitve naprej se je pokazalo za uspešno na tekmovanjih, kjer so bile vse ekipe med prvimi tremi v republiki, pa tudi lepi in vidni uspehi posameznikov niso izostali

Največ truda so vložile mladinke, ki so tekmoval v prvem razredu. Vadle so petkrat tedensko po dve do tri ure. To je bila prva vrsta v zgodovini gimnastike te občine, ki je nastopila v prvem razredu. Njihov trud in trdo delo nista bila zaman. Dosegle so drugo mesto. Vrsto so sestavljale Miroslava Novak, Marija Nežmah, Majda Hlastec in Jelka Kolarič.

Vrsta mlajših pionirjev je med devetnajstimi vrstami, ki so se udeležile republiškega prvenstva, dosegla drugo mesto. Za prvouvrščeno ekipo je bila le za 0,20 točke. Zmaga se jim je izmuznila iz rok predvsem zaradi tega, ker je najboljši v vrsti, M. Vindiš, tekmoval zaradi poškodbe s štirinajstdnevnim premorom. Kdor se spozna na gimnastiko, ve, kaj pomeni dva tedna pred tekmovanjem mirovati. Kljub vsemu se je uvrstil na drugo mesto med sto štirinajstimi tekmovalci. Vrsto so sestavljali še: Srečko Škrjanec, bil je četrti, Mitja Jabločnik, Stanislav Jančec, Marko Mihelič, Maks Jabločnik in Dušan Kovačič.

Veliko presenečenje so pripravile mlajše pionirke, ki so se uvrstile na tretje mesto, skupaj z Mariborom. To je bil zelo lep uspeh, če pomislimo, da je sodelovalo kar petindvajset ekip in je tekmovalo sto osem tekmovalk. Vrsta je odpotovala in tekmovala okrnjena, kljub temu pa dokazala, da je tudi v Kidričevem doma gimnastika. Za vrsto so tekmoval: Jelka Knaus, Marica Rumež, Brigita Zupane, Majda Tušek, Danica Mesarič in Jolanda Petrovič.

Zelo težko delo so imeli starejši pionirji, ki so bili brez rezerve in je bil zato vsak najmanjši spodrsrlaj posameznika vrsti v veliko škodo. Zasedli so tretje mesto med enajstimi ekipami, kar je ob prejšnji ugotovitvi lep uspeh. Uspeh je še toliko pomembnejši, ker so bile vaje izredno težke in zahtevne. Med posamezniki je svojo kvaliteto dokazal Radovan Ačimovič, ki je med osemindesetimi tekmovalci dosegel prvo mesto in tako postal republiški prvak v višjem razredu. Vrsto so sestavljali še Milan in Jože Majcen ter Branko Jamer.

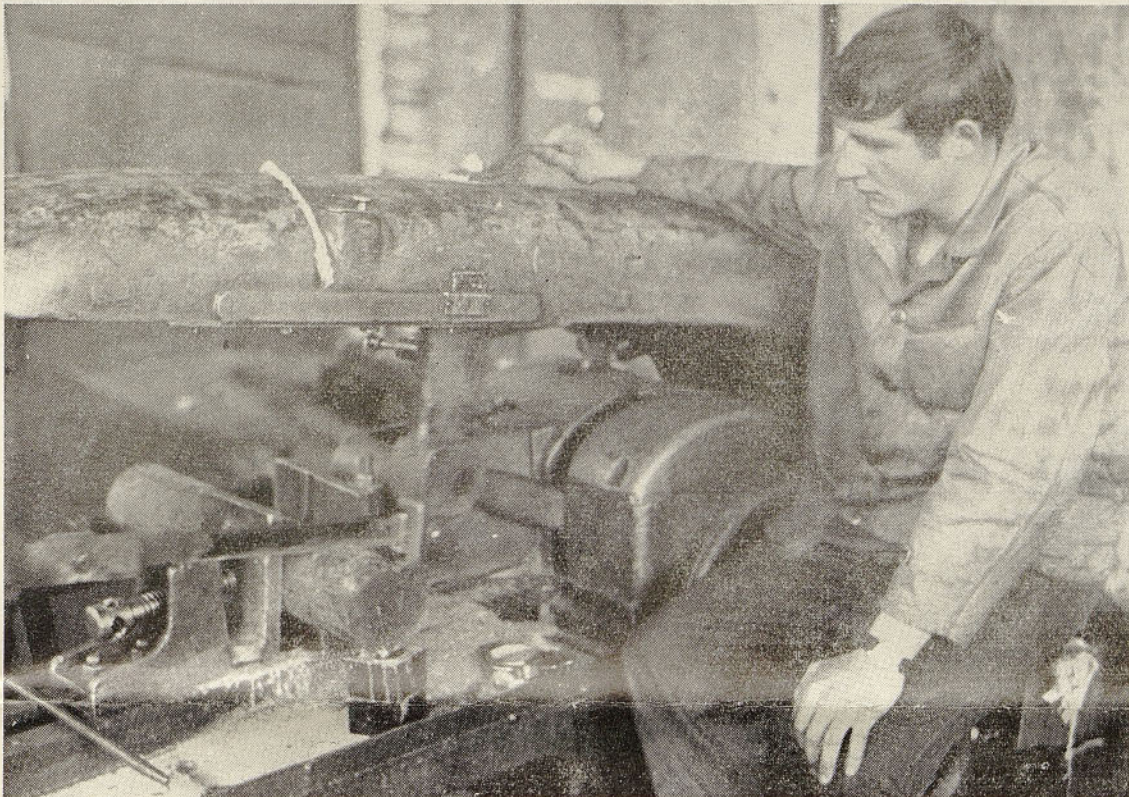
Marljivi posamezniki

Anica Vrtič je republiška prvakinja za leto 1968 v prvem razredu članic. To je njen največji uspeh od sedaj. V trajno last je prejela pokal, na katerem je zapisano: GZS, PRVO MESTO ČLANIC 1968.

Radovan Ačimovič je že drugič osvojil republiški naslov. Pred drugouvrščenim je bil kar za 0,80 točke. Je marljiv fant in se loti vsakršne naloge, pa čeprav je velikokrat neprijetna.

Med našimi pridnimi je tudi Marjan Vindiš, ki je dosegel drugo mesto v nižjem razredu pionirjev. Letos mu je ponagajala poškodba, drugače bi bil naš tretji republiški prvak v tem letu. Vidna mesta so osvojili še Srečko Škrjanec, četrti, in Mitja Jabločnik dvanajsto med mlajšimi pionirji, Milan Majcen pa peto mesto v razredu višjih pionirjev.

(Nadaljevanje na 6. strani)

Franc Žohar pri žaganju

čil svoje »točke«. Vsak bo takoj uganil, da v to drugo skupino sodi precej mladih diplomantov raznih srednjih in visokih šol, ki jim kolektiv odzema naziv strokovnjak, ker nimajo zadostnega praktičnega znanja, namesto, da bi znal ceniti njihovo teoretično znanje in sposobnosti umskega dela. Z delom se pridobivajo delovne izkušnje, ne pa le z delovnim mestom.

Po družbeni delitvi dela na materialno in umsko (duhovno) je važnejše vsekakor umsko delo, ki je kompliciranejša in ima delovno silo, ki je produktivnejša od delovne sile fizičnega delavca.

Zato jih moramo — umske delavce — temu primerno bolj nagraditi, jim nuditi druge prednosti zunaj samoupravnih pravic vseh zaposlenih in jih seveda tudi in predvsem popolnoma zaposliti in angažirati v korist kolektiva. Dejanski socialni status pa umskih opravil ne enači z oblastnimi

*

Ob takšni oceni razpoložljivega teoretičnega strokovnega znanja, ki je v našem kolektivu že precejšnje — ne pa zadostno, bomo le-tega bolj smelo zaposlili in mu nudili možnosti razvoja in kreiranja do maksimuma ter mu odprli pogled po svetu, namesto da mu sedaj držimo vrata njegove pisarne zaprta.

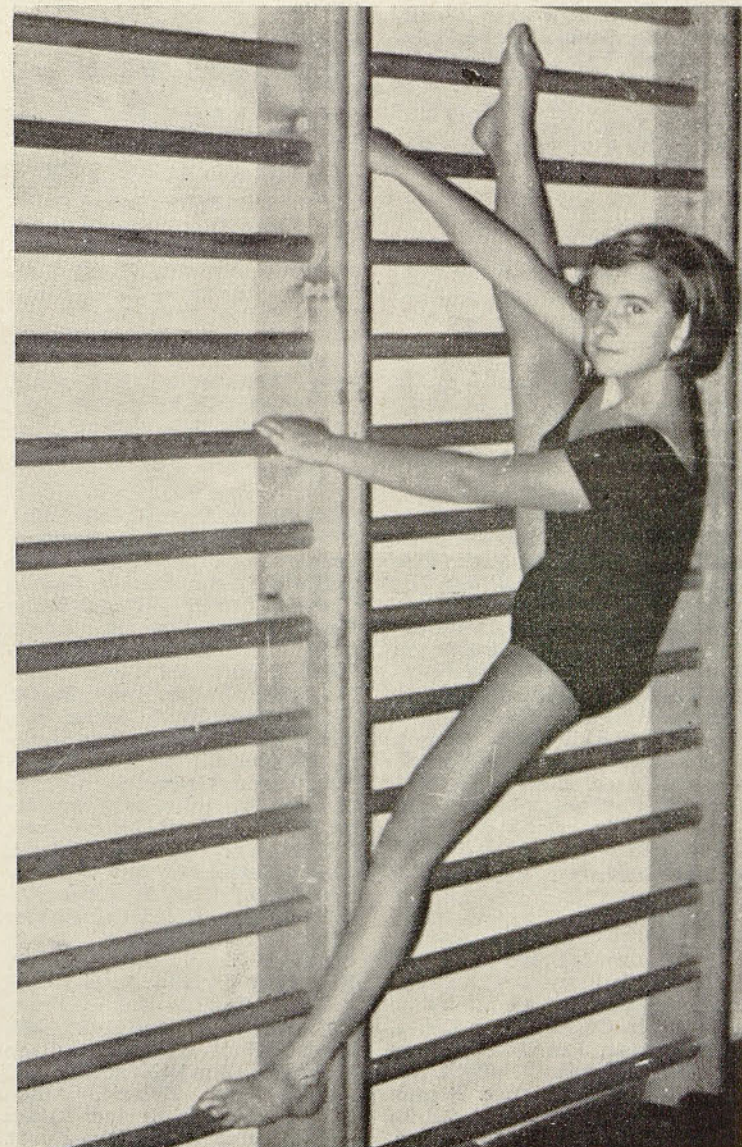
Vodilna delovna mesta morajo biti izpostavljena konkurenci sposobnosti in strokovnega znanja

Ob vsem tem razmišljanju, ki je močno povezano s sestavki o pripravištvu, o prvem delu po diplomi ali zaključnem izpitu, o odgovornosti, o povečani proizvodnji in ne nazadnje tudi z nalogami komunistov, je vsekakor potrebno ozreti se po predstoječi reelekciji na vodilnih delovnih mestih v podjetju. Ne samo, da se zdi nekaterim naši razpisi prezahtevni in sočasno drugim tudi premalo zahtevni, so dani pogoji za razpisana delovna mesta tudi nelogični. Če že dovoljujemo, da je lahko vodja DE, tj. v bistvu direktor ene tovarne, že delavec s srednjo strokovno izobrazbo z 8 let prakse, moramo potem lestvico sorazmerno višati po stopnji izobrazbe in nižati po

vodje delovnih enot ni čutiti težnje po izboljšanju sedanjega stanja tj. po boljši kvaliteti dela, večji odgovornosti, strokovnosti in tako naprej.

V skrajnem primeru nam novi predpisi o vzgajanju strokovnjakov v podjetju omogočajo izgraditi skozi pripravništvo vsestransko razgledanega strokovnjaka, ki se bo z leti usposobil za najzahtevnejše, tudi organizacijske in samoupravne naloge in ne bo potrebno iskati delavcev za vodilna delovna mesta s tako tolerantnimi razpisi.

Ob perspektivah, o katerih bomo ob obletnici podjetja vsekakor govorili, moramo upoštevati marsikatero navedeno ali pa samo nakazano dejstvo. Vse navedene misli so zbir povzetkov razprav skupin delavcev med razgovori, na sestankih samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij. Služile naj bi nam za razmišljanje predvsem sedaj, ko se oziramo po prehojeni poti in ko si želimo, da bi v bodočnosti stopali lažje in se s časom tudi razvijali. Morali bomo prisluhniti in odgovoriti na vprašanja, ki vedno bolj kričijo: Kdo more braniti mladim, da tisto, kar je že ustvarjeno, izpopolnijo? Kdo jih more postaviti pred cilj, ko nas hočejo prekositi in to morejo?

Marija Nežmah, uvrščena v republiško reprezentanco, med vadbo

Dopisujte
v
ALUMINIJ

ČLANI DELOVNE SKUPNOSTI, KI OB TOVARNIŠKEM PRAZNIKU 21. 11. 1968 DOPOLNIJO NASLEDNJO NE-PREKINJENO DELOVNO DOBO

23 let

Ivan Gerjovič, Franc Godec, Janez Zajc, Franc Muhič, Mirko Špoljar, Božena Zorec.

22 let

Simon Frangež, Ivan Horvat, Mirko Kondrič, Friderik Koser, Franc Lenart, Jakob Murko.

21 let

Janez Bezjak, Rudolf Bezjak, Ludvik Burjan, Ivan Colnarič, Matija Frčec, inž. Boris Gorup, Ivan Gašpar, Ivan Jakomini, Stanko Kovačič, Angela Kranjec, Ivan Kamp, Franc Klajderič, Anton Kokol, Jakob Kornet, Alojz Kristovič, Anton Karo, Franc Koren, Stanko Kovačec, Franc Kokol, Valter Kolarič, Maks Lačen, Janez Lenart, Rudi Majcen, Emil Mojzer, Tomaž Milošič, Kristina Muršec, Sonja Petrovič, Franc Petrovič, Štefan Skledar, Jože Srpčič, Franc Sajovic, Peter Stelcer, Marjana Toplek, Andrej Toplek, Franc Vratič, Franc Vrabl, Angela Zadnik, Jože Zupanič, Ferdo Zalar.

20 let

Karl Antonič, Stanko Brglez, Jože Car, Franc Duh, Anton Draškovič, Štefan Frangež, Jakob Fakin, Jože Frčec, Štefan Fuks, Ivan Firbas, Jakob Galun, Franc Goljat, Stanko Hertiš, Janez Juriševič, Maks Kmetec, Franc Kosi, Alojz Karo, Anton Leskovar, Jože Mikec, Martin Mojzer, Franc Meznarič, Anton Nadelberger, Štefan Nežmah, Ivan Pulko, Stanko Tomažič, Zora Težak, Zdravko Zavrtanik, Jože Zelenko, Martin Žerak.

19 let

Franc Berglez, Feliks Breščak, Ivan Cafuta, Štefan Dončec, Mihael Emeršič, Anton Furman, Janez Fridauer, Franc Gotvajn, Franc Galun, Jože Gradišnik, Štefica Hmelina, Bogoljub Hmelina, Rudi Hluščica, Ernest Janžekovič, Ivan Jus, Maks Jablončnik, Franc Jakab, Ljubo Komelj, Franc Koletnik, Ivan Kostanjevec, Srečko Kramberger, Franc Kolarič, Angela Kamp, Maks Mele, Stanko Meglič, Helena Majcen, Franc Prešiček, Mihael Princ, Stanko Pal, Ana Plajnshek, Matevž Skok, Maks Štrafela, Franc Vreže, Franc Vidovič, Albert Zajšek, Franc Žohar.

18 let

Mirko Adamčič, Ludvik Anžel, Stanko Gajšt, Viktor Hazabent, Alojz Jerenko, Janez Jeza, Ernest Jamer, Dominik Karlovšek, Silvo Kovačič, Anton Mohorko, Janez Pal, Stanko Pondrik, Stanko Praprotnik, Maks Rojko, Katica Stupan, Anton Slešič, Jože Šegula, Marija Špoljar, inž. Stane Tonejc, Jože Toplak, Jože Zelenjak, Jože Zamuda.

17 let

Rudi Arnejčič, Mihael Bednjički, Viktor Brglez, Vinko Čuš, Janez Erbus, Pavlica Elsner, Edvard Klemenčič, Mihael Veit, Franc Gojčič, Stanko Godec, Jože Gajser, Ivan Havlas, Anton Kurilič, Jože Klaneček, Ivan Kotta, Janez Korez, Branko Kolarič, Zvonko Klajderič, Frido Karnič, Branko Mlinarič, Franc Markež, Alojz Muršec, Ludvik Mesarič, Stjepan Pavlinek, Jože Robič, Jože Rotvein, Boris Solovjev, Ludvik Sluga, Albin Tomše, Anton Tomanič, Ivan Vnuk, Štefan Zupanič.

16 let

Anton Arnuš, Drago Acimovič, Rudi Belšak, Franc Bratuša, Ivan Burjan, Janez Cafuta, Franc Čeh, Feliks Čuček, Anton Dokša, Štefan Frčec, Jože Frank, Pepca Firbas, inž. Franjo Grünfeld, Rudolf Golc, Vili Hohnec, Roman Harlamov, Alojz Horvat, Mirko Hrenko, Jože Hliš, Ivan Krajnc, Vinko Knez, Stanislav Kokot, Franc Korpar, Rudolf Kokol,

Konrad Kramberger, Janez Kiseljak, Jakob Kuhar, Franc Korošec, Franc Kokot, Franc Krajnc, Anton Kancler, Ivan Lah, Ferdo Lepej, Karel Levanič, Martin Lah, Tonka Murko, Vlado Martinkovič, Alojz Menoni, Matevž Metličar, Janez Munda, Jože Medved, Alojz Mikulec, Jakob Medved, Janez Mohorko, Rudek Mlinarič, Slavko Mesarič, Franc Novak, Martin Ozmec, Franc Paveo, Ivan Preložnik, Karel Pigner, Maks Potočnik, Stanko Pulko, Ivan Pišek, Janez Pulko, Anton Rampre, Jože Repec, Vida Resnik, Alojz Svenšek, Albin Špehonja, Franc Šterbal, Janez Štumberger, Jakob Sohar, Karel Tomanič, Rudolf Tili, Oto Težak, Bogomir Toplak, Adolf Vodušek, Avgust Vrabl, Štefan Verbec, Ludvik Vorina, Ernest Vrečar, Franc Vehovar, Franc Visenjak, Janez Verbančič, Mirko Zaspan, Stanko Zupanič, Jože Žnidar.

15 let

Matilda Acimovič, Martin Bevc, Franc Bogme, Jože Braunštajn, Stanko Bogme, Rudi Čelan, Franjo Drobňak, Franc Emeršič, Stanko Erbus, Ladislav Fajt, Jože Frigl, Miran Gotvajn, Stanko Hanželič, Štefan Hadlar, Martin Hameršek, Ivan Herman, Franc Hertiš, Stanislav Ivanuša, Franc Intihar, Ivan Ivančič, Slavko Janžekovič, Janez Jus, Franc Jevševar, Viktor Jus, Ciril Jazbec, Alojz Janžekovič, Franček Krajnc, Lovro Kiseljak, Ivan Kopajnik, Vincenc Kovačič, Edvard Kirbiš, Jože Kuret, Ivan Kozoderc, Alojz Kmetec, Ivan Kokol, Franc Kozel, Franc Kozoderc, Stanko Kilinc, Ivan Kokol, Milan Lamot, Franc Lah, Franc Leben, Franc Leskovar, Slavica Mesarič, Janez Metličar, Rudi Marušek, Franc Merkuš, Andrej Merc, Vinko Murko, Ivan Malek, Franc Nigerl, Ludvik Ostroško, Franc Petelinšek, Simon Pešec, Janez Pernat, Marko Prepelic, Franc Petek, Ivan Poplatnik, Franc Petek, Anton Pal, Viktor Prelog, Ivan Petrovič, Ludvik Repec, Peter Rudolf, Ivan Ratajc, Justin Repič, Franc Skaza, Jakob Spolenak, Karel Spolenak, Mirko Smrtič, Maks Svenšek, Alojz Slatič, Stanko Svenšek, Jakob Smiljan, Matevž Svenšek, Martin Skledar, Anton Sluga, Franc Slameršek, Franc Sakelšek, Ludvik Sukič, Ignac Svenšek, Franc Štumberger, Anton Štruel, Janez Šprah, Alojz Šegula, Jernej Širovnik, Franc Štajner, Martin Turk, Janez Turk, Vinko Verlek, Franc Vindiš, Otmar Vedlin, Janez Vrtačnik, Alojz Vtič, Viktor Zupanič, Franc Zadravec, Alojz Zupanič, Anton Zafošnik, Franc Zagoršek, Franc Žizek, Jože Žibrat, Stjepan Žnidarič, Anton Žerak.

14 let

Inž. Franc Auer, Anton Anžel, Jože Berger, Franc Bauman, Franjo Ceci, Mirko Ciglar, Frida Čulibrk, Martin Čančar, Stanko Čermenshek, Vili Detiček, Franc Ekart, Jože Emeršič, Anton Frigl, Franc Filipič, Janez Gojkošek, Ivan Grah, Štefan Gunžer, Franc Grabar, Anton Hertiš, Štefan Hanžekovič, Janez Hertiš, Dušan Hriberšek, Ivan Hrenko, Stanko Horvat, Franc Horvat, Franc Hriberšek, Slavica Huzjan, Franc Junger, Janez Jerenko, Franc Jurič, Mihael Jeza, Elfrida Kac, Darinka Kolarič, Anton Kamenšek, Anton Klajnšek, Štefan Kiselak, Franc Kokol, Ferdo Kolednik, Viktor Klep, Franc Krivec, Lovro Klajnšek, Stane Kmetec, Ludvik Kramberger, Ivan Kozel, Ciril Kužner, Tomaž Kolar, Franc Kajzersberger, Franc Kozel, Jože Krojst, Rudi Kozoderc, Vlado Kajzovar, Jurij Kurbus, Ciril Korže, Peter Kolarič, Anton Kaučević, Franc Krajnc, Alfonz Kozel, Štefan Košir, Sava Kuret, Metka Krajnc, Justika Kovačič, Franc Lončarič, Janez Lubej,

Alojz Levanič, Jože Murko, Franc Muzek, Ciril Martinčič, Rudolf Mohorko, Janez Mihelič, Marija Murko, Jože Ogrizek, Jože Ostroško, Franc Peteršič, Janez Pšajd, Jože Plajnshek, Stanko Pišek, Janez Pišek, Ludvik Perger, Venčeslav Petrovič, Angela Primožič, Avgust Rozman, Ivan Repec, Jože Rogina, Franc Rodošek, Jože Rožman, Angela Rudolf, Jože Širec, Janez Šmigoc, Antonija Ščurič, Franjo Terbut, Jože Turk, Anton Topolovec, Blaž Turk, Franc Turk, Ivanka Tašner, Anton Vrabl, Jože Vidovič, Štefan Vodušek, Franc Valentin, Feliks Vajdič, Mirjan Vedlin, Geza Vitez, Jože Vaupotič, Jakob Zajšek, Stanko Zemljčič, Jože Zajc, Jurij Zupanc, Franc Zajc, Vinko Zver, Janez Zajc, Franc Zupanič, Anton Žerak, Mirko Žuran, Miroslav Žnidarič.

13 let

Alojz Andrašič, Mihael Anželj, Martin Arnuš, Evgen Andrejek, Franc Arnuš, Majda Babnik, Franc Bedrač, Franc Bezjak, Alojz Bek, Stanko Bedenik, Rudolf Bedenik, Blaž Bednjički, Franc Borovnik, Lovro Beranič, Janez Bračič, Anton Bratušek, Stanko Bezjak, Ana Maloič, Ivan Bračko, Ludvik Bedrač, Albin Bombek, Janez Bauman, Martin Cafuta, Franc Ciglar, Viktor Copak, Franc Černivec, Jože Čotarič, Vera Dobljekar, Anton Dvoršak, Valentin Dominko, Jakob Drobňak, Vinko Dovečar, Maks Dovečar, Janez Drevenšek, Franc Drevenšek, Jakob Drevenšek, Anton Eržen, Rudi Emeršič, Konrad Fladung, Franc Fric, Ludvik Forstnerič, Silvo Fijavž, Jože Fideršek, Ivan Fištravec, Franc Felicijan, Štefan Fras, Anton Fajfarič, Jože Frank, Janez Fleiss, Konrad Ferk, Jakob Gojkošek, Janez Gobec, Franc Gerdak, Jakob Gajzer, Peter Gegič, Marija Gradišnik, Katica Gegič, Terezija Galun, Tinka Gulin, Zlatka Hazabent, Jože Henghelman, Janez Hebar, Ivan Hertiš, Jože Horvat, Leopold Horvat, Janez Horvat, Stanko Hojnik, Alojz Habjanič, Ivanka Havlas, Djuro Horvat, Stanko Irgl, Ivan Ivanuša, Viktor Ivanuša, Franc Jelen, Mihael Jeza, Franc Jus, Stanislav Jurgec, Janez Jurič, Franc Junger, Konrad Jakelj, Ignac Javernik, Adolf Kosi, Rozika Klančnik, Ivan Krajnc, Jože Kokovnik, Jože Koletnik, Avgust Kiselak, Anton Kozoderc, Štefan Kozoderc, Štefan Kreslin, Matija Kosi, Ivan Kramberger, Matija Klep, Alojz Krajnc, Franc Kokol, Marjan Kuret, Ivan Hertiš, Franc Kojc, Karel Kelc, Milan Kuček, Štefan Kocmut, Ivan Kukovec, Jože Kovačec, Viktor Klasič, Vinko Kokol, Zvonko Kelc, Janko Krajnc, Stanko Kosi, Stjepan Krikovič, Janez Kristovič, Franc Koren, Franc Klajnšek, Kurbus Rudi, Feliks Kmetec, Franc Kumer, Anton Kolar, Anton Kmetec, Stanislav Kosec, Ivan Kojc, Jože Kardinar, Anton Levičnik, Ignac Lončarek, Ivan Lozinšek, Štefan Levanič, Martin Lovrenko, Anton Lovrenčič, Ivan Leben, Ivan Lebar, Vinko Lepej, Vida Lončarič, Anica Lah, Alojz Milošič, Roman Majcar, Ludvik Mlakar, Franc Murko, Jakob Mesarič, Jurij Mohorko, Stanko Munda, Martin Merc, Rudolf Mislovič, Davorin Meško, Franc Meško, Jože Mlakar, Josip Murata, Ivan Majoško, Franc Medved, Ludvik Mlinarič, Štefan Mlinarič, Janez Meznarič, Jože Marušek, Franc Meznarič, Stanko Majcen, Franc Mlakar, Ivan Mesarič, Alojz Majcen, Ljudmila Mojzer, Anton Nežmah, inž. Jože Operčkal, Ivan Palfy, Maks Plajnec, Janez Pulko, Anton Pulko, Jože Pauko, Franc Planinšek, Franc Pepelnik, Franc Petrovič, Anton Primožič, Janez Potočnik, Franc Panikvar, Rudolf Petrovič, Franc Potočnik, Janez Pukšič, Janez Primožič, Karel Pod-

goršek, Ivan Pinterič, Stanko Pukšič, Jože Pihler, Anton Perger, Anton Pišek, Franc Pišek, Drago Petkovič, Jože Perkovič, Vincenc Pšajd, Anton Repinc, Albin Ranfl, Anton Rotvajn, Štefan Rakuš, Ivan Reich, Maks Rozman, Dominik Rumež, Mihael Rojko, Martin Ranfl, Stanko Senjor, Jože Selinšek, Stanko Seidl, Franc Svenšek, Anton Sakelšek, Jože Sagadin, Jože Spevan, Ivan Sok, Lovro Smolinger, Avguštin Skledar, Stanko Sok, Franc Štumberger, Mihael Šamperl, Avgust Šoštar, Anton Šabeder, Anton Štumberger, Janez Špoljar, Franc Segula, Franc Šmid, Ivan Serot, Franc Šimenko, Martin Šprah, Vlado Šerc, Martin Šimenko, Ivan Šef, Franc Širovnik, Alojz Šmigoc, Ivo Tušek, Martin Turk, Janez Topolovec, Josip Trstenjak, Vincenc Topolovec, Štefan Tašner, Franc Topolovec, Janez Tašner, Jurij Topolovec, Jože Vtič, Janez Verlak, Anton Vidovič, Andrej Vidovič, Ivan Voglar, Anton Vernig, Anton Vaupotič, Leopold Valh, Anton Veselič, Viktor Vogrinc, Jakob Vindiš, Franc Vuk, Konrad Vočanec, Stanko Vinter, Anton Veselič, Franc Vuk, Peter Vrbnjak, Anton Zajc, Anton Zebec, Janez Zavec, Martin Zagoranski, Anton Zadravec, Janko Zajšek, Nada Zaspan, Stanko Zamuda, Franc Zamuda, Alojz Zorec, Ferdo Zavratnik, Avgust Zemljčič, Ferdo Zupanič, Ivan Zelenjak, Franc Žinko, Franc Zunkovič, Franc Zlavs, Anton Žumbar, Stanislav Žnidar, Franc Zlahtič, Anton Žolger.

12 let

Ludvik Arnuš, Branko Arklinič, Vinko Budja, Franc Breg, Anton Bohl, Jakob Bratec, Jože Beranič, Andrej Bedrač, Jože Brumec, Ivan Bezjak, Aleksander Blaž, Štefan Beranič, Vinko Bombek, Jože Cafuta, Jože Ciglar, Anton Cenar, Franc Cajnc, Franc Cajncar, Simon Cafuta, Alojz Čuček, Franc Debelak, Franc Drobnič, Janez Druzovič, Vida Detiček, Franc Flajs, Franc Ferčič, Anton Fakin, Janez Feguš, Janez Ficko, Jože Gajzer, Stanislav Golob, Jože Gajzer, Alojz Gašparič, Ivan Golob, Ivan Gregorec, Martin Godec, Anton Horvat, Franc Hergula, Marija Horvat, Janez Horvat, Franc Hernec, Jože Habjanič, Franc Huzjak, Jože Huzjan, Karl Hofman, Vinko Holc, Marija Hliš, Franc Horvat, Jože Hliš, Franc Irgl, Franc Jerič, Franc Jazbec, Janez Jerenec, Ivan Jakolič, Franc Jeza, Franc Javernik, Štefan Knaus, Stanko Kovačič, Alojz Krajnc, Alojz Kirbiš, Maks Kaučević, Alojz Krajnc, Franc Kokol, Franc Kodrič, Alojz Kumer, Mirko Kocuvan, Ignac Krajnc, Alojz Kapun, Alojz Krušič, Kristina Kostanjevec, Janez Kostanjevec, Jože Kolarič, Anton Kaučič, Franc Letonja, Jože Lepej, Alojz Leskovar, Jože Lešnik, Janez Lesjak, Štefanija Letonja, Ivan Letič, Martin Muršec, Ludvik Milošič, Josip Maloič, Martin Meznarič, Franc Malek, Franc Mesarič, Stanislav Mlakar, Martin Malek, Janez Majcen, Stanko Matjašič, Zvonko Miljančič, Jože Matjašič, Franc Majhen, Janez Mlakar, Slavko Marguč, Jože Menoni, Vincenc Megla, Maks Milošič, Zora Mlinarič, Jakob Malek, Martin Muzek, Alojz Marcin, Danilo Mihelič, Franc Nadelberger, Franc Novak, Jože Nemec, Anton Nahberger, Ivan Ogrinec, Stanislav Polanec, Martin Petrovič, Marjan Prime, Franc Pukšič, Božidar Premužič, Ivan Pečnik, Stanko Predikaka, Franc Purk, Janez Primožič, Ludvik Rodošek, Jakob Svenšek, Alojz Sagadin, Gabriel Senjor, Stanko Skrbinšek, Jože Smolinger, Ivan Sekol, Janez Samastur, Franc Skledar, Jože Slana, Franc Štruel, Feliks Šterbal, Janez Šmigoc, Jože Šmigoc, Jože Štruel, Janez Salamun, Rudi Stelcer, Ivan Škrjanec, Filip Topolovec,

Janez Topolovec, Stanko Toplak, Franc Tomanič, Marjan Trampuš, Florijan Trbovšek, Jože Vek, Franc Vajda, Franc Vidovič, Jože Vodušek, Slavko Višinški, Janez Vidovič, Anton Vederšnjak, Jože Voglar, Franc Zavec, Konrad Zelenik, Maks Zorko, Stanko Zemljak, Štefan Zafošnik.

11 let

Cveta Adamčič, Franc Bratušek, Franc Bratec, Ciril Brunčič, Maks Bezjak, Rudolf Bogdan, Dominik Bračko, Stanislav Bokša, Stanko Belšak, Anton Bezjak, Marija Bizovičar, Marjan Bizovičar, Franc Ciglar, Viktor Cajnc, Jože Drevenšek, Franc Drevenšek, Drago Dodlek, Nevenka Drobňak, Štefan Frčec, Anton Frangež, Srečko Gojkovič, Franc Golob, Franc Gašperšič, Ignac Golob, Marija Gerečnik, Anton Hertiš, Ivan Hvalec, Franc Hergula, Simon Habjanič, Anton Horvat, Franc Habjanič, Anton Ivanuša, Martin Jurič, Helena Jelen, Martin Jagarinec, Franc Kmetec, Martin Kodrič, Albert Klajderič, Jože Kajzesberger, Vinko Klemenčič, Franc Klemenčič, Jožef Kozel, Franc Klajnšek, Feliks Krajnc, Ludvik Kurež, Ludvik Klajnšek, Jakob Krajnc, Olga Klajnšek, Anton Kozoderc, Marjan Lorenčič, Janez Lampret, Štefan Lozinšek, Francška Lesjak, Martin Majcenovič, Alojz Mlinarič, Anton Malek, Janez Marinič, Maks Merkuš, Franc Murko, Rudolf Mlakar, Stanislava Menoni, Mijo Novak, Nadežda Nešič, Ivan Ozimek, Franc Ozmec, Janez Plajnshek, Rastislav Predikaka, Franc Pišek, Vinko Plej, Jožef Plajnshek, Janez Princ, Miroslav Petrovič, Martin Podpadek, Janez Rozman, Alojz Rožman, Franc Ratajc, Stanislav Rožman, Franciška Repič, Franc Sakelšek, Franc Selinšek, Vera Sukič, Jožica Sabath, Franc Sel, Janez Širovnik, Janez Šoba, Franc Šegula, Janez Šprah, Karl Škrila, Franc Šmigoc, Martin Sori, Heda Sumer, Anton Tomažino, Martin Tominc, Anton Tomažič, Milan Tominc, Franc Trafela, Elvira Tomažič, Milan Ules, Anton Volgemut, Jože Vidovič, Avgust Vraz, Alojz Veber, Anton Valentin, Venčeslav Veselič, Konrad Visočnik, Marija Venta, Štefan Zorec, Alojz Zorec, Jernej Zeleznik, Jože Zajšek, Jože Zemljak, Franc Zorec, Franc Žnidar.

VOZNIKI IN ALKOHOL

Kljub strogi kontroli nad alkoholnimi pijačami na Švedskem, ga zelo radi »srknejo« in tudi vozniki motornih vozil niso izjeme. Po izjavah tam živečih Slovencev pa so kazni zelo ostre, in sicer: ko voznika zalotijo prvič, da vozi pod vplivom alkohola, mu vzamejo vozniško dovoljenje za dobo treh mesecev, drugič je ta doba že tri leta in pri tretjem primeru zgubi pravico do upravljanja motornega vozila za vedno. Izjem ni!

(Nadaljevanje s 5. strani)

Tudi v republiško vrsto mladink sta se uvrstili kar dve naši tekmovalki. To je zelo razveseljujo predvsem zato, ker je Kidričevo majhen kraj in po končani osemletni zapustitvi tekmovalci teledvadnico zaradi šolanja v drugih krajih. To pa zelo otežkoča delo in vedno znova se mora pričeti pri najmlajših. Četrto uvrščena Novakova ni nastopila za republiško vrsto v tekmi z Vojvodino, ker je imela sprejemni izpit, tako da je Nežmahova sama odpotovala v Novi Sad, kjer je zastopala Slovenijo.

Vsi člani društva upajo, da so sredstva, ki jih prejemo od tovarniškega kolektiva, smotrno uporabljena za naš mladi rod.